

РЕШЕНИЕ

№ 7281

гр. София, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8940** по описа за **2022** година докладвано от съдия Стоян Тонев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Застрахователно дружество "БУЛ ИНС" АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление - [населено място], п.к.1407, р-н „Л.“, [улица], представлявано от С. С. П. и К. Д. К., чрез адвокат М. Г., срещу Решение № 3326/01.09.2022г., постановено по административно наказателно дело №11400 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав.

С обжалваното решение СРС е потвърдил Наказателно постановление № Р-10-588/16.07.2021 г., издадено от заместник - председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на ЗД "БУЛ ИНС" АД с ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лева на основание чл. 644, ал. 2, предложение второ, вр. ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането /КЗ/, във вр. с § 1, т. 51 от ДР на КЗ, за нарушение на чл. 108, ал. 1 КЗ.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно,

респективно се претендира наличие на касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1, вр. ал.2 от НПК. Според касатора неправилно, с обжалваното наказателно постановление, на застрахователното дружество е наложена имуществена санкция за нарушение, извършено в условията на „повторност“. В АУАН не са описани фактите, довели до приложението на този по-тежък състав. Освен това била дадена неправилна правна квалификация на нарушението, както и не е била коректно определена датата на извършване на нарушението. В допълнение се поддържа маловажност на нарушението по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Прави се искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което да се отмени изцяло наказателното постановление. Алтернативно се иска от АССГ да намали размера на наложената имуществена санкция.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът - Комисия за финансов надзор - в съдебно заседание се представлява от юр. С., който оспорва касационната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения излага в писмени бележки по същество на спора.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор К., който счита касационната жалба за неоснователна, респективно пледира за потвърждаване на решението на СРС.

Административен съд - София град, VIII-ми касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационна жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН от надлежна страна и срещу подлежащ на касационен контрол акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, а решението на СРС е валидно, допустимо и правилно. Съображенията са следните:

От фактическа страна районният съд е установил, че на 22.12.2020 г. пред ЗД „БУЛ ИНС“ АД- [населено място], от страна на М. З. П., била предявена претенция, регистрирана под № [ЕГН], за изплащане на застрахователно обезщетение по повод настъпило застрахователно събитие - ПТП, в резултат на което са причинени увреждания на лек автомобил марка „С.“, модел „К.“ с рег. СА3595СМ, собственост на П.. За реализираното ПТП от двамата участници в произшествието бил съставен и подписан двустранен протокол за ПТП. Установено е, че водачът на другият автомобил - А. с рег.РВ 7966 ТТ /виновният участник в ПТП/ е имал сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, обективиран в застрахователна полица № ВГ/02/120000888915. На датата на завеждане на претенцията- 22.12.2020г., пред застрахователя били представени писмени доказателства за установяване на основанието и размера на предявената претенция. На същата дата са изисквани пълни и точни данни за банковата сметка по която да бъде изплатено обезщетението. На 22.12.2020г. е извършен и оглед на увреденото МПС. На 08.01.2021г. е представена банкова сметка за получаване на обезщетението. След тази дата от застрахователя не са изисквани други документи и не са извършвани други действия. В срок до 15 работни дни от представяне на всички доказателства по чл. 106 от КЗ, застрахователното дружество е следвало да отговори, като постанови мотивиран отказ или определи и изплати обезщетението. В конкретния случай

началото на срока е датата, за която е установено, че са представени всички доказателства, съгласно чл.106 от КЗ, а именно 08.01.2021г. и застрахователят е следвало да се произнесе най-късно до 29.01.2021г., включително. Едва на 21.05.2021 г. ЗД "БУЛ ИНС" АД се е произнесло по претенция № [ЕГН], като изплатило на М. П. застрахователно обезщетение в размер на 454, 05 лева по банкова сметка.

Междувременно, в Комисията за финансов надзор - Управление „Застрахователен надзор“, е постъпила жалба с вх. № 91-02- 614 от 18.05.2021 г. от М. З. П.. Жалбата на П. е касаела забавяне на изплащането на застрахователното обезщетение по заведената претенция по застраховка „Гражданска отговорност“. Във връзка с извършена проверка на документацията по случая, от КФН с писмо изх. № 91-02-614 от 19.05.2021 г. са изискани от застрахователя писмени обяснения и заверено копие на цялата документация по преписката. Отговорът на застрахователя, ведно с изисканите доказателства, е постъпил в КФН с писмо вх. № 91-02-614/28.05.2021 г.

Бил е съставен АУАН № Р-06-513/08.06.2021 г. за констатирано нарушение по чл. 108, ал. 1 КЗ. Въз основа на АУАН е било издадено Наказателно постановление № Р-10-588/16.07.2021 г. от заместник - председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на ЗД "Бул Инс" АД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лева, на основание чл. 644, ал. 2, предложение второ, вр. ал. 1, т. 2 от КЗ, във вр. с § 1, т. 51 от ДР на КЗ, за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от Софийски районен съд фактическа обстановка.

Настоящият касационен състав съобрази, че при формиране на вътрешното убеждение на контролирания съд, относно изведените фактически обстоятелства, са спазени процесуалните правила и на базата на пълен, всеотраслен и обективен анализ на допустимите доказателствените източници, при съобразяване на действителното им съдържание, като с юридически усет и професионализъм районният съд е дал убедителен и законосъобразен отговор на наведените от жалбоподателя възражения.

Софийският районен съд правилно е приел, че АУАН и НП са издадени при спазване на сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. При съставянето на АУАН и при издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до опорочаване на административнонаказателното производство, в хода на което е санкциониран касационния жалбоподател. Както АУАН, така и НП, са съставени от компетентни органи. Спазени са разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. В АУАН и НП са посочени датата и мястото на извършване на нарушението, субекта на нарушението, обстоятелствата, при които последното е извършено, пълно, точно, ясно и в достатъчна степен е индивидуализирано вмененото на касатора административно нарушение, позволяващо му да разбере в какво е обвинен и срещу какви факти да се защитава. Спазени са и изискванията на чл. 40 от ЗАНН и чл. 43 от ЗАНН. АУАН е съставен - присъствието на представител на дружеството-нарушител и на двама свидетели. Актът е подписан от съставителя и от свидетелите, посочени в него, като същият е предявен на представителя на застрахователното дружество да се запознае със съдържанието му и е подписан от него без възражения. Такива възражения не са постъпили и в срока по чл. 44, ал.1 от ЗАНН.

По отношение материалната законосъобразност на НП районният съд е обосновал верния извод, че събраните по делото доказателства установяват по изискуемия

несъмнен и категоричен начин извършването от обективна страна на нарушението по чл. 108, ал. 1 от Кодекса за застраховането.

Касационната инстанция в настоящия ѝ състав напълно споделя извода на Софийски районен съд, че от доказателствата по делото безспорно се установява, че Застрахователното дружество "БУЛ ИНС" АД е нарушило императивната разпоредба на чл. 108, ал. 1 от КЗ, установяваща задължение в срок 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 застрахователят да определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано да откаже плащането. Отговорността на застрахователното дружество - юридическо лице, е обективна и безвиновна. Достатъчно е осъществяването на административното нарушение от обективна страна. Касае се за формално нарушение / наричано още в теорията и „на просто извършване“/, поради което не се изисква и настъпване на определен вредоносен резултат. От обективна страна, изпълнителното деяние на административното нарушение по чл. 108, ал. 1 от КЗ може да бъде осъществено само чрез бездействие - непредприемане от страна на застрахователя на предписаното поведение по чл. 108, ал. 1 от КЗ.

Във връзка с възраженията на касатора за неточно определена дата на реализиране на нарушението касационния състав намира за нужно да отбележи и следното:

Изискването, застрахователят да се произнесе по претенцията в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 от КЗ, е установено от законодателя в чл. 108, ал. 1 от КЗ, а неспазването на визирания срок нарушава установения ред на държавно управление и съответно представлява административно нарушение, което подлежи на санкциониране. Фиксирането на срок, в който застрахователят следва да извърши предписаното от закона действие - да се произнесе по претенцията, в административно-наказателен аспект означава, че след пропускането на срока нарушението е извършено. След като всички доказателства по чл. 106 от КЗ са представени на 08.01.2021г., предвид установения срок /до 15 работни дни/, то застрахователят е следвало да се произнесе по претенцията най-късно до 29.01.2021г., включително. След пропускането на този срок, нарушението е извършено, а именно - на 30.01.2021г., както коректно е посочено в АУАН и наказателното постановление. Следователно възражението на касационния жалбоподател за некоректно определена дата на извършване на нарушението е неоснователно.

Също като предходната съдебна инстанция и настоящият касационен състав намира, че дадената от административно-наказващия орган правна квалификация е правилна, а възраженията на касатора в обратен смисъл са неоснователни. Застраховката „Гражданска отговорност“ е посочена в приложение № 1, раздел II, буква „А“, т. 10, и понеже не е за големи рискове по смисъла на определението, дадено в § 1, т. 31 ДР, задължението на застрахователя по чл. 108, ал. 1 КЗ я обхваща. От друга страна чл. 496, ал. 1 КЗ предвижда, че срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 пред застрахователя, сключил застраховката, или пред неговия представител за уреждане на претенции. Според разпоредбата на чл. 108, ал. 3 КЗ в случаите на застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, когато не са представени всички доказателства по чл. 106 КЗ, се прилага срокът по чл. 496, ал. 1 КЗ. Следователно съотношението между двата срока е нормативно установено, като всеки от тях има

самостоятелно приложно поле, което е законово разграничено от това на другия. В процесния казус е установено, по изискуемия несъмнен и категоричен начин, че са били представени всички изискуеми доказателства по чл. 106 КЗ, но застрахователят не се е произнесъл в срока по чл. 108, ал.1 КЗ и съответно е реализирано административно нарушение по този законов текст.

Правилен е изводът на районния съд, че извършеното нарушение е повторно. Съгласно легалната дефиниция по § 1, т. 51 ДР на КЗ „повторно“ е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. В това отношение по делото е приложено Наказателно постановление № Р-10-821/17.09.2019г., влязло в сила на 16.03.2020 г., с което на същия застраховател е наложена имуществена санкция за нарушение на чл.108, ал. 1 от КЗ. Процесното нарушение е извършено на 30.01.2021г., т. е. в рамките на предвидения едногодишен срок, поради което същото безспорно се явява реализирано в условията на повторност.

Съгласно приложимата санкционна разпоредба на чл. 644 от КЗ, на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, на актовете по прилагането му или на пряко приложимото право на Европейския съюз, извън случаите по чл. 635 - 643, на разпореждане или на заповед на комисията, на нейния председател или на заместник-председателя, се налага имуществена санкция от 1000 до 20 000 лв. - за юридическо лице или едноличен търговец. При „повторно“ нарушение наказанието по ал. 1, т. 2 е от 2000 до 40 000 лв. Наложена от АНО „имуществена санкция“ от 2500 лева е в рамките на законово установената с разпоредбата на чл. 644, ал. 2 от КЗ, в размер близък до минималния такъв, предвиден за деяние, реализирано при условията на повторност, предвид представените доказателства за наличието на влязло в сила НП. Обстоятелството, че едва в НП е посочено, че нарушението е извършено в условията на повторност, а не и в издадения преди това АУАН, не сочи на съществено процесуално нарушение, което да е довело до опорочаване на административно-наказателното производство, понеже повторността има отношение към размера на наложената санкция, а не и при установяване на фактическия състав, при който се ангажира отговорността на дружеството. В идентичен смисъл е и константната практика на АССГ, оформила се по този въпрос, както коректно е посочил и районният съд /напр. Решение № 4509 от 1.07.2022 г. на АССГ, Х. к.с. по адм. д. № 3883/2022 г., Решение № 4386 от 28.06.2022 г. на АССГ, Х. по адм. д. № 3686/2022 г. и мн. др./.

Мотивите в съдебното решение на СРС за неприложимост на чл. 28 ЗАНН се споделят от настоящия касационен съдебен състав. Съгласно легалната дефиниция по § 1, т.4 от ДР на ЗАНН - „Маловажен случай“ е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. В съответствие с изискванията на ТР № 1 от 12. 12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007г. на ОСНК на ВКС/ че „преценката на административнонаказващия орган за „маловажност“ на случая по чл.28 от ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол/ районният съд е обсъдил, но не е намерил основания за прилагането чл. 28 от ЗАНН. В това отношение районният съд коректно е отчетел

характера и вида обществени отношения, тяхната значимост, сериозната степен на засягането им, чрез извършеното нарушение, предвид значителното закъснение при произнасяне по претенцията и то едва след подаването на жалба до КФН, както и фактът, че дружеството-жалбоподател е било наказвано и преди за подобно нарушение, които обстоятелства, разгледани в тяхната съвкупност, изключват възможността да се приеме наличието на маловажност.

По всички изложени правни съображения, касационната инстанция приема, че оспореното решение на СРС, при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК, следва да бъде оставено в сила.

Съобразно изхода на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважена в размер на 80 лв., съгласно чл. 63д, ал. 3 и ал. 5 ЗАНН във връзка с чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Делото не се отличава с фактическа и правна сложност и в този смисъл полагащото се възнаграждение в размер на 80 лв. за касационното производство е справедлив и съответен на оказаната правна помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, VIII- ми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3326/01.09.2022г., постановено по административно наказателно дело №11400 по описа за 2021г. на Софийски районен съд, 17- ти състав. ОСЪЖДА Застрахователно дружество “Бул Инс“ АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],п.к.1407, р-н „Л.“, [улица], да заплати на Комисията за финансов надзор разноски по делото в размер на 80 лева за юрисконсултско възнаграждение пред касационната инстанция.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.